

ker sta delila šolarjem vabila na pol. shod v Prevaljah, a učiteljem, ki delijo bauernbundske »Kmeti List« v šoli, se ne zgodi nič. Jednaka mera!

Kranjsko. Na javnem shodu na Vrhpolju pri Vipavi je govoril drž. posl. dr. Ig. Žitnik. — Ker v nedeljo v neki gostilni v Ljubljani vojaška godba na zahtevanje ni hotela igrati slovenskih komadov, je slov. občinstvo toliko časa demonstrovalo, da je godba prenehala in morala oditi.

Primorsko. Vmeščenje kneza in nadškofa goriskega se je vršilo v nedeljo prav sijajno. — V Trstu so hoteli obsoditi voditelja tržaških Slovencev, viteza Nabergoja, ker je baje razžalil italijanskega orožnika, a se je iz obravnave razvidelo, da je cela obtožba zlagana. Taki so nasprotniki.

Vnanje države.

Vojska. Odločilne bitke med španskim in ameriškim brodom se vedno ni bilo. Španjci so veseli, da se je posrečilo admiralu Cerveri prijadrti z jednim oddelkom ladij, ki so bile dosedaj v španskem pristanišču Kadiks, do Kube, ne da bi mu mogel Ameriški general Sampson zapreti pot. Admiral Cervera je srečno porabil trenotek, ko je ameriško brodovje iskalo sovražnika na severnem delu otoka, ter brez ovire priplul v Santjago de Cuba na južnem delu otoka. Ker se niso vse španske ladije dospele iz Kadiksa, se admiral Cervera premeteno ogiblje ameriškega brodovja.

Špansko. Novo ministerstvo pod zopetnim predstvom Sagaste je sestavljeno. Španski poslanik v Parizu ni hotel stopiti v ministerstvo, ker je baje sedaj potreben v Parizu zaradi raznih mejnarodnih pogajanj.

Italijansko. Po celi Italiji zapirajo socialistične poslance in vodje kot pouzročitelje zadnjih nemirov. — Minister za zunanje stvari, Brin, je umrl.

Angleško. Slavni državnik Gladstone je umrl. Bil je vnet zagovornik zatiranih Ircev. S škofom Strossmayer-jem, sta si bila prijatelja. Ves angleški narod žaluje ob njegovi krsti.

Francosko. Ožje volitve niso izpale srečno za vlado. Pričakuje se, da se sedanja vlada vsled slabe večine kmalu umakne.

Srbsko. Razkralj Milan in kralj Aleksander si nista več dobra. Huda nesreča je za deželo, da se ne more iznebiti nadležnega Milana.

Cerkvene zadeve.

Antonij Bonaventura,

knez in škof ljubljanski.

Kje se najde pero, ki bi dostojno popisalo veselje, katero je občutila bela Ljubljana in z njo kranjska dežela ob prihodu in nastopu novega kneza in škofa prem. dr. Antonija Bonaventure Jegliča. Naj Vam vsaj v kratkih potezah narišem dogodke veselih dni 20., 21. in 22. majnika 1898. Ljubljana se je pri tej priliki zavila v raznobavne zastave, pred Marijino cerkvijo pa je zrasel visok slavolok s prepomenljivim napisom: »Kar dalo nam nebo najboljših mož — Med prvimi si Ti!« Pred južnim kolodvorom se je pa bil postavil zračen paviljon, da pod njegovo strešico dostojno pozdravi gospod župan novodošlega kneza in škofa. A naj nekoliko bolj na drobno popišem prihod novega kneza in škofa. —

V petek dne 20. t. m. na vse zgodaj zjutraj so novi knez in škof služili sv. mašo na milostipolnem altari Marije Device na Trsatu. Potem so se peljali na kolodvor v Reko, od koder jih je brzovlak peljal v belo Ljubljano. Na prvi kranjski postaji v Trnovem je bil prvi, res odlični pozdrav od strani notranjske duhovščine, c. kr. uradnikov, raz-

nih društev in brezštevilnega ljudstva. Drugi večji pozdrav je bil v Št. Petru, kamor so se bili naproti pripeljali prelat dr. Čebašek, kan. Zamejec in škofji tajnik Siska. Od tam do Ljubljane pa niso samo na raznih postajah pozdravljali novega kneza in škofa, ampak ves pot je klečalo verno ljudstvo ob železnični progi ter je prejemale med zvonjenjem in gromenjem topičev njihov apostolski blagoslov.

Kaj bi pa rekel o Ljubljani? Kako mogočno je krasno njeno zvonjenje pozdravljalo novega vladiko! Kako mogočno so bučali topiči iz grada! Kako so vihrale dragocene zastave novemu škofu v navdušen pozdrav! Komaj so cerkveni knez izstopili iz voza, pozdravili so jih stolni prošt gospod dr. Klofutar v imenu stolnega kapitola in vse jim udane duhovščine. Nato pristopi deželni predsednik baron Hein, da knezu izreče »dobro došli« v ime dežele kranjske. Tudi poveljnik vojaške garnizije fml. pl. Höchsmann je milostivega prišel pozdravit.

Sedaj se podajo knez skozi dolgo vrsto narodnih dam v zgoraj omenjen šotor ali paviljon, da tam vsprejmejo po županu Ivanu Hribarju udan pozdrav stolnega mesta ljubljanskega. Menim, da vsi dostojanstveniki, vsa inteligenca in vsa krasota bele Ljubljane je bila ta dan na kolodvoru zbrana. Še-le proti poldne se je slavnostni obhod začel pomikati proti stolni cerkvi. V prvem vozu je sedel gospod župan Hribar, ki je smel s ponosom gledati na brezštevilne množice, ki so kleče ali stoje z največjim spoštovanjem pričakovale novega škofa. Gromoviti živokliki so spremljali premilostivega vladiko, ki so poleg sebe imeli prečastitega gospoda stolnega prošta dr. Klofutarja. Za škofovim vozom je sledila dolga vrsta kakih 40 voz, ki so vozili razne duhovniške in svetovne dostojanstvenike.

V stolni cerkvi so premil. knez in škof najpoprej počastili presv. R. T.; potem, so pa tam zbrani č. duhovščini in svojim novim ovčicam prvokrat podelili svoj nadpastirski blagoslov.

Iz cerkve so se podali knez na svoj novi dom tik stolne cerkve ter so v tej palači vsprejeli najljubeznivejše prvi poklon č. duhovščine.

Za zvečer je bila napovedana podoknica ali serenada c. in kr. vojaške godbe potem pa razna pevska društva. Vreme, ki je dopoldne močno nagajalo, postalo je opoldne prijetno in na večer prav ugodno. Zato ni čuda, da se je bila vsa Ljubljana ta večer zbrala »pred škofijo«. Vršila se je podoknica in krasna bakljada v najlepšem redu.

V soboto so se vršile razne priprave za nedeljo in novi škof so obiskovali najodličnejše gospode ljubljanskega mesta. Med tem so dohajali odlični gostje iz raznih krajev, da se udeležijo prihodnji dan, 22. maja, slovesnega umeščenja novega vladike. —

Bosna je poslala iz Sarajeva v Ljubljano sedem odličnih gostov kot zastopnike tamošnjega vernega naroda, ki bitko žaluje po svojem prvem župniku, poznejšem generalnem vikariju in pomožnem škofu, sedanjem knezu ljubljanskem premil. g. dr. Jegliču. Kranjska dežela je poslala blizo vse duhovne dostojanstvenike, vse predstojnike raznih redov in brezštevilne trume vernega ljudstva na ta praznik v Ljubljano. (Dalje sledi.)

Gospodarske stvari.

Dve glavni boleznii sadnega drevja.

(Konec.)

Druga bolezen je pereči ogenj. Pozna se lahko v tem, da je deblo drevesa od tal do blizu vej črno, kakor osmojeno. To pa vselej na solnčni strani in ondi, od koder vleče najhujši veter. Že to kaže, od česa bolezen izvira. Poletno vroče solnce, zlasti opoldne, tako rekoč užge nežno skorjo mladega dre-

vesa, da nekako razpoka in nato ji škoduje tudi veter. Deblo ali skorja drevesa začne črneti, kakor bi jo smodil, in marsikatera tudi kmalu usahne. Čudno je to, da ti boleznii, rak in pereči ogenj si tako izbirata drevje, da nekatere vrste nadleguje rak, druge pa napada pereči ogenj. To nas uči, da smo pač vsi podvrženi težavam tega sveta.

Med drugimi pomočki, kakor obvezovanjem itd. zoper pereči ogenj nasvetujem sledeči način, se te boleznii za časa ubraniti. Kadar drevce sadiš, skusi ga posaditi tako, kakor je v drevesnici stalo, namreč tisto stran, ki je bila prej obrnjena k solncu in vetru, zopet tako obrni. Ta skorja je namreč tega že navajena, da ne bo razpokala in bolezen pouzročila. Še bolje pa je, ako kol drevescu na tej strani pritakneš. Tako bode ta vsaj nekaj vročine drevescu odbil in bolezen zabranil.

Kadar pa se je bolezen že vgnjezdila, ne svetujem drugo, nego rano preiskati, očistiti in s svežo ilovico obvezati. Pri preiskovanju utegnemo zopet naleteti na prej omenjenega črva, kateremu moramo slediti, dokler ga ne dobimo in ugonobimo. Imamo mnogo bolnega drevja, ali še mnogo več bi ga bilo, da nimamo skrbnih vrtnarjev, kateri dostikrat brez naše vednosti preiskujejo in trebijo drevje. To so namreč razni ptiči, katerih nekateri se le samo od drevesnih žuželk preživljajo. Od mnogih vseh ne morem prehlaviti senic, to zato, ker one stanujejo in žive celo leto na vrtu in so nekako navajene živeti vedno ali stalno na enem kraju, med tem ko se drugi ptiči prestavljajo in selijo. Zakožnemu črvu nadalje najbolj sledita detel in žolne s svojim močnim orožjem — kljunom, — da jih gotovo mnogo ugonobita. Enako moram pohvaliti drobnega plezavčeka in marljivega brleza, katera se živita od samih kožnih zajedovcev. Že gledati tega drobnega pernatega delavca je prijetno, kako z nekako naglico preiskuje drevje, koliko pa on s tem koristi, tega mi še izračunati ne moremo! Ne morem toraj našim kmetom dovolj priporočiti v varstvo ljubih ptic, da jih ne samo branijo pred neumnim preganjanjem, temuč še skrbijo, da bodo se lahko množile in stanovale po vrtih. Zato ni treba drugo, nego napraviti jim primernih panjev in sicer nekaj večjih za skorce, nekaj pa prav drobnih za senice. Drugi ptiči pa navadno panjev nočejo, tem treba nalašč pustiti kako staro z mahom obraščeno drevo, kjer si v kakej rogovili napravijo gnezdo, ali pa kako votlo češpljo, katera pticam jako ugaja. Tako nam bode vse živo na vrtu, pa ne gosenic, temuč ptic, katere nam bodo sadno drevje čedile, vmes pa ljubko prepevale. Vrt brez ptičev, ali pa ptica brez peruti, zdi se mi enako! Varujmo jih toraj in skrbimo zanje, ker so one očitno ustvarjene nam v pomoč in razvedrilo!

Pohorski.

Sejmi. Dne 28. v Poljčanah (svinjski), Tržišču, na Sv. Gorah pri Podsredi, v Brežicah. Dne 31. v Ločah, v Pristovi, Mozirju, Rečici, na Laškem, v Lučah, Ljutomeru, Račju, Cirkovcih, Marenbergu. Dne 1. junija v Lučah, Št. Ozbaltu. Dne 2. junija pri Sv. Heleni, Sv. Marjeti na Pesnici, v Turnišcah. Dne 3. na Spodnji Polskavi. Dne 4. v Poljčanah (svinjski), v Slov. Bistrici, in v Brežicah (svinjski).

Dopisi.

Iz Gačnika. (Občinske volitve na Pesnici.) Takšne volilne borbe še menda nikdar ni bilo v naši občini, kakor letos dne 5. maja. Nasproti sta si stali dve stranki, liberalno-nemškutarska in katoliško-slovenska, Od 132 volilcev jih je 94 prišlo na volišče, med njimi skoraj vsi Mariborčani, ki imajo tu kos zemlje, tako n. pr. gostilničar Oehm, ki sicer rad vsprejme od naših duhovnikov in nas kmetov denar in so le ti glavni nje-